



# Номаҳои

Мансури Ҳошими Хуросонӣ



Пойгоҳи иттилоърасонии дафтари ҳифз ва наشري осори  
Мансури Ҳошими Хуросонӣ ҳафизахуллоҳ таъоло





**Фарозҳое аз номаи он ҳазрат дар некуҳиши ҳокимони золим  
ва олимони вобаста ба онон**

Худовандро чунонки сазовор аст нашнохтанд, ҳангоме ки ҳокимоне чуз Ё ихтиёр карданд ва ба аҳкомӣ чуз аҳкоми Ё гардан ниҳоданд ва дар борааш чизе гуфтанд ки ба он донише надоштанд, ҳангоме ки гуфтанд: Худованд моро ба ин фармон додааст, дар ҳоле ки Худованд ба ширк фаромон намедихад, вале онон бар Ё дурӯғ бастаанд...

Роҳзанонӣ роҳи Худо мардумро аз китоби Худо ва халифаи Ё боздоштанд ва ба худ машғул карданд, чунонки кӯдакро аз пистони модар боз медоранд ва ба пситонак машғул мекунанд! Сипас паёмади ин роҳзанӣ он шуд ки мардум ба тақлид аз онон муътод шуданд ва дере нагузаш ки аз чолаи тақлид дар фуруъ, ба чоҳи тақлид дар усул дарафтоданд ва ононро бар охират ва дунёи хеш мусаллат сохтанд ва вилояташон бар хешро чунон вилояти Худованд гардан ниҳоданд ва ононро Худовандгороне чуз Худованд гирифтанд; Монанди Яҳудиён ки бо коҳинони хеш чунин карданд ва ононро дар фитрати Паёмбаронашон ба Худовандгорӣ гирифтанд ва чун Паёмбаре барои онон зухур мекард, ба ишораи онон ўро тақзиб мекарданд ё ба фатвои онон ўро мекуштанд; Зеро ҳеч Паёмбаре барои онон зухур намекард, магар инки бар зидди коҳинонашон суҳан мегуфт ва аз рӯй риёкориҳо ва хиёнатҳояшон парда бар мегирифт...

Ба ростӣ ки китоби Худоро пушти сар андохтаед ва халифаи Ёро зойеъ гузоштаед ва ақро дар пой хоҳишҳоятон зебҳ кардаед ва ин чандон шигифт нест; Зеро шумо беш аз ҳазор сол аст ки аз асри Паёмбарон дур шудаед ва рӯзгори фитрат ба шумо дарозӣ ёфтааст ва акнун халфи гузаштагон ҳастед ки на Паёмбареро диданд ва на васии Паёмбареро, пас динро аз онон мерос бурдед; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأُذْنَى وَيَقُولُونَ سَمِعْنَا لَنَا وَإِنْ يَأْتِيهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ أَنْ لَا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَالِدَارُ الْأُخْرَى خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ﴾ [Аъроф/169]; <<Сипас ба ҷои гузаштагон, халафе омадаанд ки динро аз онон мерос бурдаанд, пас пешниҳодаҳои ин дунёро мегиранд ва мегӯянд ки мо омӯрзида хоҳем шуд ва агар чизи дигаре барояшон пеш ниҳода шавад онро низ мегиранд! Оё паймони дин аз онон гирифта нашуда буд ва дарси онро нахонда буданд ки ба Худованд чуз ҳақ нисбат надиҳанд ва саройи охират барои



касоне ки парҳезкоранд бехтар аст?! Оё хирад намеварзед>>?!  
Пас по бар чои пои падаронатон наиходед ва зуррияи пас аз онон  
будед; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أَشْرَكَ آبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ﴾ [Аъроф/ 173]; <<Ё бигӯйед: Ҳамон  
падаронамон аз пеш шарик гирифтанд ва мо низ зуррияи пас  
аз онҳо будим, оё пас моро ба ончи аҳли ботил карданд ҳалок  
мекунӣ>>?!...

Зинҳор фиреби зоҳири ононро нахуред ва хоми илқоъоти онон  
нашавед; Зеро онон монанди шаётинанд ки аз рост ба суроғатон  
омадаанд; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿قَالُوا إِنَّكُمْ كُنْتُمْ تَأْتُونَنَا عَنِ الْيَمِينِ﴾ [Софот/ 28]; <<Гӯянд шумо аз рост ба суроғи мо меомадид>>! Дар  
ҳоле ки рост ва чап ҳар ду бироҳанд ва ба як анҷом меанҷоманд  
ва он ҳамоноташ аст ки бад анҷоме барои гумроҳон аст. Дини  
Худоро бо китоби Ё ва халифааш бишиносед, на бо ороғи ричол;  
Зеро касоне ки дини Худоро бо ороғи ричол шинохтаанд, дини  
Худоро нашнохтаанд...

Онгоҳ ба пуштивонаи ин манзалат ки Худованд барои онон  
қарор надодааст, ҳар мусалмоне ки таслими ҳукми онон нашавад  
ва аз аҳволи онон пайравӣ накунадро озор медиҳанд ва таъарруз  
ба мол ва ҷон ва обурӯй ӯ ки Худованд мӯхтарам доштастро  
ҳалол медонанд ва бархӣ уъмоли онон ки таҳти фармонашон қор  
мекунанд дар замин табоҳӣ меангезанд ва бархӣ пайравонашон  
ки бештарашон сафихонанд, аз муҳолифонашон бароят  
меҷӯянд, чунонки гӯи муҳолифони Худованд будаанд ва дар  
миёни онон бадбахтҳое ҳастанд ки барои онон мекушанд ва  
кушта мешаавнд! ...

Инон ҳанӯз болиғ нашуда буданд ки фарёд заданд ва ҳанӯз бол  
дар наёварда буданд ки парвоз карданд ва ҳанӯз шино наёмӯха  
буданд ки ба дарё париданд! Пас чомаеро бар тан намудаанд ки  
барои онон бузург аст ва кафшери по кардаанд ки аз пояшон боз  
мемонд! Бузургтар аз даҳонашон лукма бардоштаанд ва бештар  
аз шикамашон таъом хурдаанд, пас наздик аст ки дандонҳошон  
аз ҳам гусаста шавад! Монанди роҳибони чома мепӯшанд,  
вале монанди кофирон меандешанд ва монанди солеҳон сухан  
мегӯянд, вале монанди ҷабборон амал мекунанд! Чунон морҳои  
хуш хат ва холанд ки дарунӣ оканда аз заҳр доранд! Бомдодон  
барои ситам берун меоянд ва шомгоҳон барои найранг ба хона  
боз мегарданд! Дилҳошон аз кибру оз оканда аст ва ҷуз хифзи



кудраташон савдое дар сар надоранд! Мустакбиронро некухиш мекунанд, дар ҳоле ки худ аз зумраи ононанд ва муддаиёниро дуруғӯ мешуморанд, дар ҳоле ки худ иддаёи ононро доранд! Динро фидои сиёсат кардаанд ва охиратро ба дунӯ фурухтаанд! Гуноҳони бузург кардаанд ва бидъатҳои зишт ниҳодаанд! Ноҳалолро ба мансабҳо гумоштаанд ва фурумоягонро ба мақомҳо расондаанд! Неконро манзавӣ сохтаанд ва хайрхоҳонро бадном намудаанд!...

Ба Худо савганд, агар дар минтақаи онон бингаред онро басӣ сушт меёбанд ва агар ҳуччаташонро баррасид онро басӣ нотаом мебинед. Афкорашон парешон ва ақволашон мутаноқиз аст; Чароки Худованд барои ончи мегӯянд бурҳоне нозил накардааст ва онон ба Ё нисбати дуруғ медиҳанд...

Магар касоне аз онон ки ниятӣ неку доранд ва чун даъвати Худовандро мешунаванд, иҷобат мекунанд ва ба сӯй Ё боз мегарданд ва аз сафи золимон берун меоянд; Чароки онон аз зумраи парҳезкоронанд ва оқибат барои парҳезкорон хоҳад буд, ҳангоме ки гуноҳонашон омӯрзида мешавад ва хатоҳояшон аз ёд меравад ва дар бихиштҳое дохил мешаванд ки аз зери онҳо нахрҳо ҷорӣ аст, то подоше барои сабрашон бошад ва Худовандро подошӣ бузург аст...

Чаро ҳеч як аз онон ки дар замин мекнат дода шуданд ба сӯй халифаи Худованд дар он фаро нахонданд ва аз молу силоҳи худ ба ӯ набахшидад то монанди онон дар он менат дода шавад? Оё тарсиданд ки аз мекнаташон дар он коста шавад? Лочарам ҳамаи мекнаташон дар онро аз даст хоҳанд дод ҳангоме ки халифаи Худованд дар он ба мекнат мерасад, то ҷоёе ки хушбаттарини онон касе хоҳад буд ки гӯсфандони қарияи падарашро мечаронад! Оё ҳокиме дар дунё ёфт намешавад ки ҳукумати худ дар онро бифурӯшад, дар изои инки барояш ҳукумате дар бихишт бошад? Ҳароина Худованд ба гирифтани ҳукумати онон бо қаҳр қодири аст, вале меҳаҳад ки онро бо рағбат ба Ё биспоранд...

Ҳақиқат ин аст ки шумо аз бими инҳироф ба ҷап, ба рост мунҳариф шудаед ва аз бими тафрит, ба ифрот дучор омадаед ва аз бими оташ, ба даруни он паридаед! Дар ҳоле ки Худованд шуморо уммати миёна қарор дода ва аз ҷапу рост бар ҳазар дошта ва фармудааст: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا﴾ [Бақара/ 143]; <<Ba



ин чунин шуморо умматӣ миёна қарор Додаем>>. Пас чуз  
валии Ё авлиёе нагиред ки бадбахт мешавед ва чуз роҳи ӯ  
роҳхое напӯед ки гумроҳ мешавед! Ҳароина ман барои шумо  
бародарӣ хайрхоҳ ҳастам. Оё мехоҳед аз касоне бошед ки дар  
рӯзи растохез мегӯянд: ﴿رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكُبَرَاءَنَا فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَ﴾ [Ахзоб/ 67];  
<<Парвардигоро! Мо аз ҳокимон ва бузургонамон итоъат кардем  
пас онон моро гумроҳ карданд>>?! ...

Зинҳор! Шайтон шуморо нафиребад ки таваҳҳуми истирор  
кунед ва бигӯед ки инсон барои мо аз дигарон беҳтаранд ва  
моро аз инон гузире нест ва дафъи афсад ба фосид мекунем;  
Чароки агар шумо такво пеш гиред ва розӣ ба фасод нашавед ва  
аз пайравии тоғут бипарҳезед, Худованд барои шумо аз ҷоёе ки  
намепиндоред роҳе мегушояд ва шуморо ду баҳра аз раҳматаш  
арзонӣ медорад ва барои шумо нуре қарор медиҳад то дар  
партуви он гом бирдоред ва кӯтоҳии гузаштаятонро мебахшояд;  
Чароки Ё бисёр омӯзанда ва меҳрубон аст; Чунонки фармудааст:  
﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى﴾ [Зумар/ 17]; <<Ва  
касоне ки аз пайравии тоғут бипарҳезанд ва ба сӯй Худованд боз  
гарданд, барояшон башорат аст>>. Инак ман шуморо башорат  
медиҳам: Худованд ҳаргиз бандагони хешро миёни бад ва бадтар  
саргардон насохта ва Ё Ҳакмитар ва Каримтар аз он аст ки  
чунин карда бошад, бал барои онон варои бад ва бадтар, хубӣ  
қарор додааст, вале бештари онон аз он беҳабаранд. Акнун ман  
берун омадаам то шуморо аз он хабар диҳам ва пас аз рӯзгоре ки  
бар шумо дароз омадааст, парда аз рӯй он баргирам, бошад ки  
басират ёбед. Акнун ман барои шумо паёме овардаам ки дар он  
барои шумо фараҷ аст ва шояд Худованд кореро оғоз карда ки  
бар шумо пӯшида бошад; Чароки Ё бар ҳар коре тавоност. Пас  
агар поям ба замин устувор монад ва касоне ки мехоҳанд Худо  
парастии нашавад манро аз рӯй он бар надоштанд, бо шумо  
сухан хоҳам гуфт ва ҳақро ошкор хоҳам сохт, чандон ки кӯдакон  
онро аз бар кунанд ва занони хонанишин ба он масал зананд  
ва агар поям гирифта шавад ва аз рӯй замин бардошта шавам  
боке надорам; Чароки аз падаронам беҳтар нестам ва ҷонам аз  
ҷони онон гиромитар нест ва чи ширин аст барои ман пайвастан  
ба онон, дар ҳоле ки аз китоби Худо ва суннати Паёмбараш  
пайравӣ намудаам ва дар Исломи бидъате ворид накардаам ва  
муддаъии чизе ки барои ман нест нашудаам ва дар замин бартарӣ  
начустаам ва табоҳӣ наянгехтаам ва таклифи хеш дар қиблаи

қавмамро анҷом додаам; Ва чи бехтар аст барои ман магар аз зистан дар ҷаҳоне ки бо зулм анбошта шуда ва аз мурдори сағ наҷастар гардидааст! Бетардид, бозгашти ман ба сӯй Худованд аст ва Ё миёни ман ва касоне аз шумо ки манро хор доранд ва ситам кунанд, довар хоҳад буд. Ба касоне аз шумо ки ҳақро бишиносанд ва бар сари он истодагӣ кунанд ваъда додааст ки ононро дар замин мекнат диҳад ва ойини писандидаяшонро барояшон бигустаронад ва тарсашонро пас аз дере ба амният табдил намояд, то ёро ба пиростагӣ бирасонад ва касеро бо Ё шарик насозад. Онгоҳ касоне ки бар Худованд дурӯғ бастанд аз раҳмати Ё нумед хоҳанд шуд ва хоҳанд донист ки Ёро дар замин очиз натавонанд кард ва Худованд ба ваъдаи худ вафо мекунад ва Ёро нуре аст ки густаронандаи он аст, ҳар чанд кофирон хуш надоранд. Ҳангоме ки суҳанонӣ гуногун шунида мешавад ва ҳар кас аз сӯйе нидое сар медиҳад, аз суҳане пайравӣ кунед ки бо суҳани Худованд ва Паёмбараш созгортар аст ва ба нидое посух диҳнад ки бо нидои ақл ҳамоҳангтар аст; Чунонки Худованд фармудааст: ﴿الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ ۖ وَأُولَئِكَ هُمْ أُولُو الْأَلْبَابِ﴾ [Зумар/ 17-18]; <<Башорат бидеҳ бандагонамро; Ҳамон ки суҳанонро мешунаванд ва аз бехтаринашон пайравӣ мекунанд, онон ҳамон касоне ҳастанд ки Худованд ҳидояташон кардааст ва онон ҳамон хирадмандонанд>> Ва ин гуна бо шумо мукотиба кардем, бошад ки шумо мутазаққир шавед ва ба сӯй ҳақ боз гардед ва Парвардигоратонро бо ойинӣ пироста барои Ё бипарастед ва аз парастии тоғут, агар чи дар радио Ислому бошад бипарҳезед ва барои адолат ба по ҳезед то фитна аз замин барафтад ва дин ҳамааш барои Худо бошад ва касоне ки дар бораи оёти Ё муҷодила мекунанд бидонанд ки ононро гурезгоҳе нест ва дуруд бар касе ки пайрави ҳидоят аст.

**Бо наҳзати**  
**«Бозгашт ба Ислому**  
**ошно шавед.**

